

Komunistickou ideologii považuji za veskrze špatnou, každopádně byla to velmi úspěšná ideologie, protože to byl krásný sen o společnosti bez hladu. Měl ale vady: A) byl nerealizovatelný, B) vedl k neuvěřitelnému vraždění a utrpení lidí.

A jako každá úspěšná ideologie na začátku, v době svého rozkvětu, produkovala nadšené lidi, mezi nimi i nadšené dobré muzikanty, kteří pro ni psali dobrou hudbu. Stárnoucí ideologie se totiž vyznačují mimo jiné i tím, že ztratí přízen dobrých muzikantů.

Už od 60. let minulého století komunistická ideologie přestala vytvářet dobrou hudbu, což byl příznak jejího konce.

Tato píseň je poválečná a patří mezi moje nejoblíbenější budovatelské písně. Má velice nápaditou harmonii, zajímavá slova.

Obecný vkus ale šel jinou cestou, spíš přebral harmonii jazzovou, potažmo populární, takže tento jinak velmi kreativní styl harmonie zůstal zapomenut, byt místy připomíná akordy kostelních písní. Stejně tak první sloka se jen hemží náboženskými

obraty: na věky, zaslíbená země, prší z oblaků (viz *rorate coeli desuper*). Píseň je od Karbusického: Český revoluční zpěvník (1953)

Poslední čtyři takty byla znělka českého rozhlasu. Ještě dnes, když to po letech slyším, tak mi to nedělá dobře od žaludku (opravdu to byla léta strachu), ale ten začátek písně (první čtyři takty) se mi naopak líbí.

<http://multikulturalismus.klimes.us>

http://klimes.mysteria.cz/clanky/teologie/fanatismus_francie.htm

http://www.klimes.mysteria.cz/clanky/komentare/loewy_jiri_manipulace.htm

♩ = 100

Zpěv

Piano

Basa

Bicí

5

Z

P

B

Bc

9 Dm Dm F C7 F Am Am G7 Am

Z

P

B

Bc

13 Am Gm F Bb C7 Dm A7 Dm

Z

P

B

Bc

17

Z

D Hm F#m G D Em F#m A

P

D Hm F#m G D Em F#m A

Refrén

B

Bc

21

Z

D Hm F#m A C# F#m

P

D Hm F#m A C# F#m

B

Bc

25

Z A Hm7 E A

P A Hm7 E A

B

Bc

27

Z D Bb7 Em7 A D Bb7 Em A7 Hm

P D Bb7 Em7 A D Bb7 Em A7 Hm

B

Bc

31

Z

P

B

Bc

G D Hm E A7

G D Hm E A7

35

Z

P

B

Bc

D Hm F#m G Em A

D Hm F#m G Em A

39

Z

P

B

Bc

1. Už rozvil čas a voní nadějemi, svobody slunce prší z oblaků.

l: Vpřed, soudruzi, hle zaslíbenou zemi, kde už není pánů, ani žebráků !

Kde nebe míru nad hlavou se klene, kde člověk není vlkem člověku.

l: Vpřed soudruzi k té zemi zaslíbené, kterou chudák marně hledal od věků !

2. Do houfu v srdce spojme svoji víru, muž podle muže, podle boku bok,

my dojdeme, my dojdeme! Je čas, je čas by každý z nás svou paži k dílu zved,

tam, kde se napře síla v jeden ráz, tam se pohne svět! Do houfu v srdce jeden pevný blok!

l: Kupředu, levá, kupředu, levá, zpátky ni krok !

3. Ten stranou je, kdo hluchý je a slepý, kdo nejde s lidem, ten se vrací zpět.

l: Vpřed soudruzi, hle, od východních stepí, nám už jarní vítr bije do plachet !

Teď svorně v práci podejme si ruce a píseň lidu ať se dotkne hvězd!

l: Výš pozvedněme prapor revoluce, proti nepřítelům ocelovou pěst !

Komunistickou ideologii považuji za veskrze špatnou, každopádně byla to velmi úspěšná ideologie, protože to byl krásný sen o společnosti bez hladu. Měl ale vady: A) byl nerealizovatelný, B) vedl k neuvěřitelnému vraždění a utrpení lidí.

A jako každá úspěšná ideologie na začátku, v době svého rozkvětu, produkovala nadšené lidi, mezi nimi i nadšené dobré muzikanty, kteří pro ni psali dobrou hudbu. Starnoucí ideologie se totiž vyznačují mimo jiné i tím, že ztratí přízen dobrých muzikantů.

Už od 60. let minulého století komunistická ideologie přestala vytvářet dobrou hudbu, což byl příznak jejího konce.

Tato píseň je poválečná a patří mezi moje nejoblíbenější budovatelské písně. Má velice nápaditou harmonii, zajímavá slova.

Obecný vkus ale šel jinou cestou, spíš přebral harmonii jazzovou, potažmo populární, takže tento jinak velmi kreativní styl harmonie zůstal zapomenut, byt místy připomíná akordy kostelních písní. Stejně tak první sloka se jen hemží náboženskými

obraty: na věky, zaslíbená země, přiši z oblaků (viz *rorate coeli desuper*). Píseň je od Karbusického: Český revoluční zpěvník (1953) Poslední čtyři takty byla znělka českého rozhlasu. Ještě dnes, když to po letech slyším, tak mi to nedělá dobře od žaludku (opravdu to byla léta strachu), ale ten začátek písně (první čtyři takty) se mi naopak líbí.

<http://multikulturalismus.klimes.us>

http://klimes.mysteria.cz/clanky/teologie/fanatismus_france.htm

♩ = 100 Dm Dm F Dm Am Dm C7 Am Am Gm F

7 Gm C7 F Dm A7 Dm Dm Dm F C7 F Am Am G7 Am

13 Am Gm F Bb C7 Dm A7 Dm

Refrén

17 D Hm F#m G D Em F#m A D Hm F#m A C#

24 F#m A Hm7 E A D Bb7 Em7 A D Bb7 Em A7

30 Hm G D Hm E A7 D Hm F#m G Em

38 A D G D G A7 D

Piano

Bedřich Bobek

Kupředu, zpátky ni krok!

Jan Seidel, laureát státní ceny

Komunistickou ideologii považují za veskrze špatnou, každopádně byla to velmi úspěšná ideologie, protože to byl krásný sen o společnosti bez hladu. Měl ale vady: A) byl nerealizovatelný, B) vedl k neuvěřitelnému vraždění a utrpení lidí.

A jako každá úspěšná ideologie na začátku, v době svého rozkvětu, produkovala nadšené lidi, mezi nimi i nadšené dobré muzikanty, kteří pro ni psali dobrou hudbu. Stárnoucí ideologie se totiž vyznačují mimo jiné i tím, že ztratí přízen dobrých muzikantů.

Už od 60. let minulého století komunistická ideologie přestala vytvářet dobrou hudbu, což byl příznak jejího konce.

Tato píseň je poválečná a patří mezi moje nejoblíbenější budovatelské písně. Má velice nápaditou harmonii, zajímavá slova.

Obecný vkus ale šel jinou cestou, spíš přebíral harmonii jazzovou, potažmo populární, takže tento jinak velmi kreativní styl harmonie zůstal zapomenut, byt místy připomíná akordy kostelních písní. Stejně tak první sloka se jen hemží náboženskými obraty: na věky, zaslíbená země, přiši z oblaků (viz rorate coeli desuper).

Píseň je od Karbusického: Český revoluční zpěvník (1953) Poslední čtyři takty byla znělka českého rozhlasu. Ještě dnes, když to po letech slyším, tak mi to nedělá dobře od žaludku (opravdu to byla léta strachu), ale ten začátek písně (první čtyři takty) se mi naopak líbí.

<http://multikulturalismus.klimes.us>

http://klimes.mysteria.cz/clanky/teologie/fanatismus_francie.htm

http://www.klimes.mysteria.cz/clanky/komentare/loewy_jiri_manipulace.htm

♩ = 100

Zpěv

Piano

5

Z

P

9

Z

P

13 Am Gm F B \flat C7 Dm A7 Dm

Z

P

17 **Refren** Hm F \sharp m G D Em F \sharp m A D Hm

Z

P

22 F \sharp m A C \sharp F \sharp m A Hm7 E A

Z

P

27 D B \flat 7 Em7 A D B \flat 7 Em A7 Hm

Z

P

31 G D Hm E A7

35 D Hm F#m G Em A

39 D G D G A7 D

1. Už rozvil čas a voní nadějemi, svobody slunce přší z oblaků.

l: Vpřed, soudruzi, hle zaslíbenou zemi, kde už není pánů, ani žebráků !

Kde nebe míru nad hlavou se klene, kde člověk není vlkem člověku.

l: Vpřed soudruzi k té zemi zaslíbené, kterou chudák marně hledal od věků !

2. Do houfu v srdce spojme svoji víru, muž podle muže, podle boku bok,

my dojdeme, my dojdeme! Je čas, je čas by každý z nás svou paži k dílu zved,

tam, kde se napře síla v jeden ráz, tam se pohne svět! Do houfu v srdce jeden pevný blok!

l: Kupředu, levá, kupředu, levá, zpátky ni krok !

3. Ten stranou je, kdo hluchý je a slepý, kdo nejde s lidem, ten se vrací zpět.

l: Vpřed soudruzi, hle, od východních stepí, nám už jarní vítr bije do plachet !

Teď svorně v práci podejme si ruce a píseň lidu ať se dotkne hvězd!

l: Výš pozvedněme prapor revoluce, proti nepřítelům ocelovou pěst !

Basa

Komunistickou ideologii považují za veskrze špatnou, každopádně byla to velmi úspěšná ideologie, protože to byl krásný sen o společnosti bez hladu. Měl ale vady: A) byl nerealizovatelný, B) vedl k neuvěřitelnému vraždění a utrpení lidí.

A jako každá úspěšná ideologie na začátku, v době svého rozkvětu, produkovala nadšené lidi, mezi nimi i nadšené dobré muzikanty, kteří pro ni psali dobrou hudbu. Starnoucí ideologie se totiž vyznačují mimo jiné i tím, že ztratí přízen dobrých muzikantů.

Už od 60. let minulého století komunistická ideologie přestala vytvářet dobrou hudbu, což byl příznak jejího konce.

Tato píseň je poválečná a patří mezi moje nejoblíbenější budovatelské písně. Má velice nápaditou harmonii, zajímavá slova.

Obecný vkus ale šel jinou cestou, spíš přebíral harmonii jazzovou, potažmo populární, takže tento jinak velmi kreativní styl harmonie zůstal zapomenut, byt místy připomíná akordy kostelních písní. Stejně tak první sloka se jen hemží náboženskými

obraty: na věky, zaslíbená země, prší z oblaků (viz rorate coeli desuper). Píseň je od Karbusického: Český revoluční zpěvník (1953)

Poslední čtyři takty byla znělka českého rozhlasu. Ještě dnes, když to po letech slyším, tak mi to nedělá dobře od žaludku (opravdu to byla léta strachu), ale ten začátek písně (první čtyři takty) se mi naopak líbí.

<http://multikulturalismus.klimes.us>

http://klimes.mysteria.cz/clanky/teologie/fanatismus_francie.htm

http://www.klimes.mysteria.cz/clanky/komentare/loewy_jiri_manipulace.htm

$\text{♩} = 100$ Dm Dm F Dm Am Dm C7 Am Am Gm F

Zpěv

Basa

7 Gm C7 F Dm A7 Dm Dm Dm F C7 F Am

Z

B

12 Am G7 Am Am Gm F B \flat C7 Dm A7 Dm

Z

B

17 D Hm F \sharp m G D Em F \sharp m A D Hm F \sharp m

Z

B

Refrén

23 A C \sharp F \sharp m A Hm7 E A D B \flat 7 Em7 A

Z

B

The image shows a musical score for the song 'Kupředu, zpátky ni krok!' by Bedřich Bobek. It is written for voice (Zpěv) and bass (Basa). The score is in common time (C) and starts with a tempo of 100 beats per minute. The key signature has one flat (B-flat). The score is divided into systems, each with a treble clef (Z) and a bass clef (B). The first system (measures 1-6) has a key signature of one flat. The second system (measures 7-11) has a key signature of two flats. The third system (measures 12-16) has a key signature of two flats. The fourth system (measures 17-22) has a key signature of three sharps. The fifth system (measures 23-27) has a key signature of three sharps. A box labeled 'Refrén' is placed above the bass line of the fourth system. The score includes various chords and melodic lines for both voice and bass.

29

D B \flat 7 Em A7 Hm G D Hm E

34

A7 D Hm F \sharp m G Em A

39

D G D G A7 D

1. Už rozvil čas a voní nadějemi, svobody slunce přší z oblaků.

l: Vpřed, soudruzi, hle zaslíbenou zemi, kde už není pánů, ani žebráků !

Kde nebe míru nad hlavou se klene, kde člověk není vlkem člověku.

l: Vpřed soudruzi k té zemi zaslíbené, kterou chudák marně hledal od věků !

2. Do houfu v srdce spojme svoji víru, muž podle muže, podle boku bok,

my dojdeme, my dojdeme! Je čas, je čas by každý z nás svou paži k dílu zved,

tam, kde se napře síla v jeden ráz, tam se pohne svět! Do houfu v srdce jeden pevný blok!

l: Kupředu, levá, kupředu, levá, zpátky ni krok !

3. Ten stranou je, kdo hluchý je a slepý, kdo nejde s lidem, ten se vrací zpět.

l: Vpřed soudruzi, hle, od východních stepí, nám už jarní vítr bije do plachet !

Ted' svorně v práci podejme si ruce a píseň lidu ať se dotkne hvězd!

l: Výš pozvedněme prapor revoluce, proti nepřítelům ocelovou pěst !